

ഒരിടത്തൊരിടത്ത് ഒരു കുഞ്ഞനുറുന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവൻ ഒരു അരിമണി ചുമന്ന് വരികയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഇടിവെട്ടി. മഴ വരുന്നുണ്ട്. കുഞ്ഞനുറുന്ന് പേടിച്ചു. അവൻ ചുറ്റും നോക്കി. അടുത്തായി ഒരു കുഞ്ഞു ചെടിയിൽ ഒരു കുഞ്ഞു മഞ്ഞപ്പൂവ് വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. കുഞ്ഞനുറുന്ന് മഞ്ഞ പൂവിനോട് ചോദിച്ചു:

“കുഞ്ഞു പൂവേ, മഞ്ഞ പൂവേ ഇടി വെട്ടുന്നു മഴ വരുന്നു

കുഞ്ഞനുറുന്മിനും അരിമണിക്കും മഴയിൽ കൂടയാൽ നിൽക്കാമോ”...?

“അതിനേക്കാ, കുഞ്ഞനുറുന്ന് എന്റെ ഉള്ളിൽ കേറി ഇരുന്നോ

കുഞ്ഞനുറുന്മാരും കുഞ്ഞുപൂവരും

• ധന്യ എം. ബി

വാചിച്ചുളകൊടുക്കാൻ

ജൂ. അരിമണി ചെടിയുടെ വേരുകൾക്കിടയിൽ വെച്ചോളൂ. അത് ഒലിച്ചു പോയില്ല.” കുഞ്ഞു പൂവ് പറഞ്ഞു.

കുഞ്ഞനുറുന്ന് അരിമണി കുഞ്ഞു ചെടിയുടെ വേരുകൾക്കിടയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ചു. എന്നിട്ട് കുഞ്ഞു പൂവിന്റെ ഇതളുകൾക്കുള്ളിൽ കേറിയിരുന്നു.

വൈകാതെ മഴ തുടങ്ങി. കുഞ്ഞു പൂവ് താഴേക്ക് കുമ്പി നിന്നു. കുഞ്ഞനുറുന്ന് മഴ നനയാതെ കുഞ്ഞു പൂവിനുള്ളിൽ ഇരുന്നു.

കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മഴ ശമിച്ചു. കുഞ്ഞനുറുന്ന് കുഞ്ഞുപൂവിനുള്ളിൽനിന്നും പുറത്തു വന്നു. അവൻ താഴേക്കു നോക്കി.

“ഭാഗ്യം അരിമണി ഒലിച്ചു പോയിട്ടില്ല. അത് വേരുകൾക്കിടയിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നുണ്ട്,”

അവന് സന്തോഷമായി.

“താങ്കയ്യു കുഞ്ഞു പൂവേ, ഈ ഉപകാരം ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല’ അവൻ പോകാനൊരുങ്ങി”.

പെട്ടെന്ന് രണ്ട് കൊച്ചു കുട്ടികൾ അങ്ങോട്ട് വന്നു. കുഞ്ഞു പൂവിനെ കണ്ട് അവർക്ക് വലിയ ഇഷ്ടമായി.

“മഞ്ഞ നിറമുള്ള പൂവ് നല്ലൊരു കുഞ്ഞു പൂവ് എന്തു ഭംഗി പൂവ്! പഠിച്ചെടുക്കണം പൂവ്.”

കുഞ്ഞു പൂവ് ഇതു കേട്ട് പേടിച്ചു വിറച്ചു. ഒരു കുട്ടി പൂ പഠിക്കാൻ കൈ നീട്ടി. കൈ പൂത്തെട്ടിൽ തൊട്ടതും കുഞ്ഞനുറുന്ന് കൈയിൽ ഒരു കടി കൊടുത്തു.

“അയ്യോ...!” കുട്ടി കരഞ്ഞു കൊണ്ട് കൈ വലിച്ചു.

“ഈ പൂവിൽ നിറയെ ഉറുമ്പാണെന്ന് തോന്നുന്നു. നമുക്ക് വേറെ പൂവ് പഠിക്കാം.” അവർ അവിടെ നിന്നും പോയി.

“താങ്കയ്യു കുഞ്ഞനുറുവേ...!” കുഞ്ഞു പൂവ് കുഞ്ഞനുറുവിന് നന്ദി പറഞ്ഞു.

•